

съ какво да плата дългътъ си! рѣкаль Танчо. — Отъ дѣ ща азъ да зема пари и да плата Гълабу? Отъ дѣ ща азъ да зема пари, да плата данокътъ си?

— Нѣма нищо, Танчо, нѣма нищо. . . . Азъ ща да ти дамъ триста гроша; а ти тамъ както знаешъ, така са и расплащай. .

Танчо, който цѣли два месѣца пжшкаль и чувствовалъ своето робство и унижение; Танчо, който цѣли два месѣца оплакваль и себѣ си и дѣцата си; Танчо, който ималъ сърце и душа, падналь на земята, цѣлуналь краката на Халила, и рѣкаль: „А какъ ща азъ да повърна твоята милость, Халиль-ефенди? Азъ сжмъ тебе твжрде много длженъ и безъ това добро — ти преди малко време си далъ пари и на жената ми. . . Земи ма за слуга, и азъ сжмъ готовъ цѣла година да ти служа безъ да ми платишь нито пребиена пара. . .“

— Не трѣба мене твоята служба, казалъ Халиль; а Танчо си помислиль: „тоя тур-